

UOHSX00BZUWM

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R0183/2018/VZ-03658/2019/323/PBI

Brno 6. února 2019

V řízení o rozkladu ze dne 8. 11. 2018 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne obviněným –

- **Česká republika – Finanční analytický úřad**, IČO 055 75 389, se sídlem Washingtonova 1621/11, 110 00 Praha,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. ÚOHS-S0024/2018/VZ-31061/2018/511/ŠNo ze dne 24. 10. 2018, vydanému ve správním řízení zahájeném dne 24. 1. 2018 z moci úřední, vedeném pod sp. zn. ÚOHS-S0024/2018/VZ ve věci možného spáchání přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, při zadávání veřejné zakázky „**DODÁVKA SW PRO TECHNOLOGICKOU ZÁKLADNU**“ v jednacím řízení bez uveřejnění zahájeném na základě výzvy k jednání ze dne 2. 3. 2017, přičemž oznámení o výsledku zadávacího řízení bylo ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 7. 4. 2017 pod ev. č. Z2017-008662 a v Úředním věstníku Evropské unie téhož dne pod ev. č. 2017/S 069-130140,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 90 odst. 5 téhož zákona, na základě návrhu rozkladové komise jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0024/2018/VZ-31061/2018/511/ŠNo ze dne 24. 10. 2018

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a předcházející postup obviněného

1. Česká republika – Finanční analytický úřad, IČO 055 75 389, se sídlem Washingtonova 1621/11, 110 00 Praha, (dále jen „**obviněný**“ nebo „**zadavatel**“) jako zadavatel zahájil podle § 63 odst. 3 písm. b) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v rozhodném znění (dále jen „**zákon**“ nebo „**zákon č. 134/2016 Sb.**“) ¹ odesláním výzvy k jednání ze dne 2. 3. 2017 (dále jen „**výzva k jednání**“) společnosti TOVEK, spol. s r.o., IČO 496 87 981, se sídlem U Nikolajky 820/4, 150 00 Praha, (dále jen „**vybraný dodavatel**“) jednacím řízením bez uveřejnění (dále jen „**JŘBU**“) na nadlimitní veřejnou zakázku na dodávky s názvem „**DODÁVKA SW PRO TECHNOLOGICKOU ZÁKLADNU**“ (dále jen „**veřejná zakázka**“), přičemž oznámení o výsledku JŘBU bylo ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 7. 4. 2017 pod ev. č. Z2017-008662 a v Úředním věstníku Evropské unie téhož dne pod ev. č. 2017/S 069-130140. Obviněný použití JŘBU dle § 63 odst. 3 písm. b) zákona odůvodnil v listině ze dne 1. 3. 2017 (dále jen „**odůvodnění JŘBU**“).
2. Obviněný jako kupující uzavřel dne 3. 4. 2017 s vybraným dodavatelem jako prodávajícím kupní smlouvu č. 17029L, jejíž předmět je shodný s předmětem veřejné zakázky (dále jen „**kupní smlouva**“).
3. Před zadáním veřejné zakázky v JŘBU si nechal obviněný, resp. jeho právní předchůdce Česká republika – Ministerstvo financí ČR, odbor 24 – Finanční analytický, zpracovat „**Informační a komunikační strategii na období 2016-2020**“ (dále jen „**strategie**“), jejíž výsledky jsou uvedeny v závěrečné zprávě ze dne 20. 6. 2016 (dále jen „**závěrečná zpráva**“) a jejím dodatku č. 1 ze dne 12. 8. 2016 (dále jen „**dodatek č. 1 k závěrečné zprávě**“). Zpracovatelem strategie, resp. závěrečné zprávy a dodatku č. 1 k závěrečné zprávě, je společnost Tribase Networks, s.r.o., IČO 496 13 774, se sídlem Slunečná 1162, 383 01 Prachatice, (dále jen

¹ Pozn.: Pokud je v tomto rozhodnutí uveden odkaz na zákon, ve vztahu k posouzení zadávacího řízení na veřejnou zakázku se jedná o znění účinné ke dni zahájení jednacím řízením bez uveřejnění dle § 67 odst. 1 zákona. Ve vztahu k posouzení odpovědnosti za přešůpek a určení druhu a výměry sankce, resp. správního trestu se jedná o znění zákona č. 134/2016 Sb. účinné ke dni spáchání přešůpku (v šetřeném případě k datu uzavření kupní smlouvy), ledaže by pro obviněného byla nová právní úprava příznivější.

„zpracovatel strategie, resp. závěrečné zprávy, resp. dodatku č. 1 k závěrečné zprávě“). V průběhu zpracování strategie byl proveden průzkum trhu, na jehož základě bylo osloveno sedm českých právnických osob sídlících v Praze a jedna německá právnická osoba (dále jen „**průzkum trhu**“). Jedním z oslovených dodavatelů byla společnost Profinit, s.r.o. (nyní Manta Tools, s.r.o.), IČO 256 50 203, se sídlem Tychonova 2, 160 00 Praha, (dále jen „**společnost Profinit**“).

II. Řízení o přestupku

4. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), jako orgán příslušný k výkonu dozoru nad zadáváním veřejných zakázek a zvláštními postupy podle § 248 zákona, obdržel dne 2. 11. 2017 podnět k přezkoumání postupu obviněného při zadávání veřejné zakázky.
5. Na základě dokumentů poskytnutých obviněným získal Úřad pochybnosti o tom, zda se obviněný nedopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona tím, že uzavřel s vybraným dodavatelem kupní smlouvu v JŘBU dle § 63 odst. 3 písm. b) zákona, aniž by pro to byly splněny zákonem stanovené podmínky.
6. Z uvedeného důvodu Úřad zahájil správní řízení z moci úřední ve věci možného spáchání přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona. O zahájení správního řízení vedeného pod sp. zn. ÚOHS-S0024/2018/VZ Úřad informoval obviněného dopisem ze dne 24. 1. 2018.
7. Dne 20. 4. 2018 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0024/2018/VZ-08466/2018/511/ŠNo (dále jen „**původní prvostupňové rozhodnutí**“). Výrokem I původního prvostupňového rozhodnutí Úřad rozhodl, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona tím, že při zadávání veřejné zakázky nedodržel pravidlo stanovené v § 55 zákona, když předmětnou veřejnou zakázku zadal v JŘBU s odkazem na § 63 odst. 3 písm. b) zákona, aniž by k tomu byly splněny zde stanovené podmínky, neboť obviněný neprokázal, že by předmětnou veřejnou zakázku mohl z technických důvodů, v jejichž důsledku neexistuje hospodářská soutěž, realizovat pouze vybraný dodavatel, ačkoliv na základě tohoto důvodu předmětnou veřejnou zakázku v JŘBU zadal, přičemž tím mohl ovlivnit výběr dodavatele, a obviněný uzavřel dne 3. 4. 2017 s vybraným dodavatelem kupní smlouvu. Výrokem II původního prvostupňového rozhodnutí Úřad za spáchání přestupku uvedeného ve výroku I původního prvostupňového rozhodnutí uložil obviněnému podle § 268 odst. 2 písm. a) zákona pokutu ve výši 250 000 Kč a výrokem III povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.
8. Proti původnímu prvostupňovému rozhodnutí podal dne 4. 5. 2018 obviněný rozklad (dále jen „**původní rozklad**“). V řízení o rozkladu ze dne 4. 5. 2018 bylo dne 19. 7. 2018 vydáno rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R0071/2018/VZ-21260/2018/323/PBI (dále jen „**původní rozhodnutí o rozkladu**“), kterým bylo původní prvostupňové rozhodnutí zrušeno a věc vrácena Úřadu k novému projednání.

III. Napadené rozhodnutí Úřadu ze dne 24. 10. 2018

9. Dne 24. 10. 2018 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0024/2018/VZ-31061/2018/511/ŠNo (dále jen „**napadené rozhodnutí**“).
10. Výrokem I napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona tím, že při zadávání veřejné zakázky nedodržel pravidlo

stanovené v § 55 zákona, když veřejnou zakázku zadal v jednacím řízení bez uveřejnění s odkazem na § 63 odst. 3 písm. b) zákona, aniž by k tomu byly splněny zde stanovené podmínky, neboť obviněný neprokázal, že by předmětnou veřejnou zakázku mohl z technických důvodů, v jejichž důsledku neexistuje hospodářská soutěž, realizovat pouze jediný dodavatel, ačkoliv na základě tohoto důvodu předmětnou veřejnou zakázku v jednacím řízení bez uveřejnění zadal, přičemž tím mohl ovlivnit výběr dodavatele, a obviněný uzavřel dne 3. 4. 2017 s vybraným dodavatelem kupní smlouvu.

11. Výrokem II napadeného rozhodnutí Úřad za spáchání přestupku uvedeného ve výroku I napadeného rozhodnutí uložil obviněnému podle § 268 odst. 2 písm. a) zákona pokutu ve výši 250 000 Kč.
12. Výrokem III napadeného rozhodnutí Úřad uložil obviněnému podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „**ZOP**“), v návaznosti na § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.
13. V odůvodnění výroku I napadeného rozhodnutí Úřad konstatoval, že JŘBU je nejméně transparentní druh zadávacího řízení, v němž je podstatným způsobem omezena či zcela vyloučena hospodářská soutěž. Z toho důvodu lze JŘBU použít jen výjimečně za naplnění zákonem taxativně stanovených podmínek, které je třeba vykládat restriktivně s tím, že důkazní břemeno ohledně jejich existence leží na zadavateli. Obviněný zadal veřejnou zakázku v JŘBU dle § 63 odst. 3 písm. b) zákona. Úřad uvedl, že bylo na zadavateli, aby prokázal, z jakých konkrétních technických důvodů nemohl předmět veřejné zakázky realizovat nikdo jiný než vybraný dodavatel. Obviněný jako technický důvod označil požadavek na dodání komplexního a hotového řešení. Obviněný dle Úřadu nijak neprokázal, že by komplexní řešení pokrývající všechny úlohy nebyl kromě vybraného dodavatele schopen dodat žádný jiný dodavatel. Z vyjádření Profinit a ze závěrečné zprávy naopak dle Úřadu vyplývá, že veřejnou zakázku byla po technické stránce schopna splnit i společnost Profinit. Ohledně požadavku na dodání hotového řešení Úřad konstatoval, že z výzvy k jednání ani z jejích příloh konkrétní požadavek na dodávku hotového řešení nevyplývá, a že obviněný potřebu hotového řešení odůvodňuje nejistým a nedostatečně určitým výsledkem a časovou náročností plnění, což dle Úřadu nejsou technické důvody, pro které může být veřejná zakázka zadána v JŘBU. Na základě posouzení všech důkazů dospěl Úřad k závěru, že obviněný důkazní břemeno neunesl, když neprokázal, že veřejná zakázka může být z technických důvodů, v jejichž důsledku neexistuje hospodářská soutěž, splněna pouze vybraným dodavatelem. Úřad dále konstatoval, že postup obviněného spočívající v nezákonném použití JŘBU dle § 63 odst. 3 písm. b) zákona mohl ovlivnit výběr dodavatele, a že obviněný veřejnou zakázku zadal uzavřením kupní smlouvy s vybraným dodavatelem. V návaznosti na to Úřad došel k závěru, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona.
14. V odůvodnění výroku II napadeného rozhodnutí Úřad uvedl, že při ukládání pokuty přihlédl k povaze a závažnosti přestupku, která je dána zejména významem zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen, dále významem a rozsahem následku přestupku, způsobem spáchání přestupku a okolnostmi jeho spáchání. Z hlediska závažnosti

přestupku se Úřad zabýval intenzitou narušení objektu zákonné ochrany, kterým je v šetřeném případě právem chráněný zájem spočívající v zachování efektivní hospodářské soutěže. Z hlediska následků přestupku Úřad konstatoval, že postupem obviněného došlo k nedůvodnému vyloučení hospodářské soutěže, což lze označit za jedno z typově vůbec nejzávažnějších jednání. Vzhledem k vysoké intenzitě následků přestupku a s přihlédnutím k okolnostem jeho spáchání označil Úřad přestupek jako závažný. Jako polehčující okolnost Úřad zohlednil skutečnost, že obviněný veřejnou zakázku nezadal vybranému dodavateli v JŘBU rovnou, ale před jejím zadáním si nechal zpracovat strategii, v rámci které byl proveden průzkum trhu, a ohledně možnosti realizovat veřejnou zakázku bylo osloveno osm dodavatelů. Jako další polehčující okolnost Úřad zohlednil skutečnost, že obviněný poskytnul Úřadu v průběhu celého řízení o přestupku řádnou součinnost. Úřad při stanovení výše pokuty rovněž přihlédl k ekonomické situaci obviněného a k tomu, že uložená pokuta má plnit represivní a preventivní funkci právní odpovědnosti, přičemž uvedl, že uložená pokuta naplňuje dostatečně obě tyto funkce, aniž by se zároveň jednalo o pokutu likvidační.

IV. Rozklad obviněného ze dne 8. 11. 2018

15. Dne 8. 11. 2018 Úřad obdržel rozklad obviněného z téhož dne proti výrokům I a II napadeného rozhodnutí (dále jen „**rozklad**“). Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo obviněnému doručeno dne 24. 10. 2018. Konec 15denní odvolací lhůty dle § 83 správního řádu připadl na čtvrtek 8. 11. 2018. Obviněný tedy podal rozklad v zákonné lhůtě.

Námítky rozkladu k výroku I napadeného rozhodnutí

16. Obviněný namítá, že Úřad nesprávně interpretuje závěrečnou zprávu a dodatek č. 1 k závěrečné zprávě, kdy vytrhává z kontextu jednotlivé části k argumentům proti obviněnému. Dle obviněného se jedná o odborné podklady nezbytné k získání poznatků jak o situaci na trhu, tak o potřebách obviněného, na jejichž základě obviněný dospěl k závěru, že jsou naplněny podmínky pro využití JŘBU. Dle obviněného ze závěrečné zprávy a dodatku č. 1 k závěrečné zprávě vyplývá, že hotové a homogenní řešení byl schopen dodat pouze vybraný dodavatel, protože on jediný byl schopen splnit i úlohu U1 ve smyslu závěrečné zprávy. V otázce relevantnosti závěrečné zprávy a dodatku č. 1 k závěrečné zprávě odkazuje obviněný na vyjádření zpracovatele strategie, které je přílohou rozkladu, a vyjadřuje přesvědčení, že seznámení se s argumenty v něm obsaženými je důležité pro správné posouzení rozkladu. Obviněný k rozkladu přiložil celkem 5 dokumentů: příjmový pokladní doklad ze dne 7. 11. 2018 vystavený Úřadem, žádost o odpovědi na dotazy ze dne 6. 11. 2018, kterou zaslal obviněný zpracovateli strategie, vyjádření zpracovatele strategie ze dne 7. 11. 2018 (dále jen „**vyjádření zpracovatele strategie ze dne 7. 11. 2018**“), žádost o odpovědi na dotazy ze dne 6. 11. 2018, kterou zaslal obviněný vybranému dodavateli a vyjádření vybraného dodavatele ze dne 7. 11. 2018 (dále jen „**vyjádření vybraného dodavatele ze dne 7. 11. 2018**“).
17. Obviněný namítá, že z napadeného rozhodnutí není patrný důvod, proč průzkum trhu není relevantním vstupem pro úvahu ohledně oprávněnosti použití JŘBU, a proč je Úřadem a priori odmítán. Úřad se nijak nepokusil zpochybnit reprezentativnost průzkumu trhu a nevysvětlil, jaké jsou minimální požadavky způsobilého průzkumu trhu, ani nezveřejnil metodiku k této problematice.

18. Obviněný v rozkladu tvrdí, že nestanovil požadavek na hotové a homogenní řešení účelově s cílem vyloučit hospodářskou soutěž; jako důkaz uvádí expertní hodnocení a skutečnost, že objektivně potřeboval navýšit svoje kapacity, aniž by riskoval nejistý vývoj nového produktu či problémy spojené se složeným řešením a s tím spojený potenciální dopad do zajištění financování. Pro obviněného byla zásadní rychlost dodání a možnost okamžitého nasazení. Obviněný je toho názoru, že Úřad obviněnému a potažmo všem zadavatelům říká, že nemohou požadovat hotové a homogenní řešení. Obviněný namítá, že Úřad ze závěrečné zprávy vyvozuje, že by bylo přijatelné i řešení společnosti Profinit, a zcela pomíjí, že řešení nabízené společností Profinit nebylo hotové a že by si vyžádalo značný vývoj.
19. Obviněný nesouhlasí s tvrzením Úřadu, že mohl vypsát veřejnou zakázku již v průběhu září 2016. Jednak bylo nutné počkat na posudek poskytovatele dotace a jednak na konci roku 2016 došlo k přeměně Finančního analytického útvaru Ministerstva financí ČR na Finanční analytický úřad a v souvislosti s touto přeměnou bylo nutné v rámci rozpočtových pravidel vyčkat na únor 2017.
20. Obviněný namítá, že Úřad nekriticky přijal vyjádření společnosti Profinit ze dne 19. 8. 2018 za pravdivé. Z tohoto vyjádření má dle Úřadu plynout připravenost společnosti Profinit k hospodářské soutěži o veřejnou zakázku, o čemž měl obviněný vědět, a i přes tento fakt se rozhodl veřejnou zakázku zadat v JŘBU. Dle obviněného nemá tento závěr Úřadu žádnou oporu v provedeném dokazování.
21. Obviněný v rozkladu uvádí, že Úřad vyzval ke sdělení informací společnost Profinit EU, s.r.o., přitom v napadeném rozhodnutí tvrdí, že se jednalo o Profinit, což je zkratka zavedená pro společnost Profinit s.r.o., později přejmenovanou na Manta Tools, s.r.o. Neuvedení správného adresáta výzvy k poskytnutí informací mohlo dle obviněného představovat pokus, jak ho zmást.
22. Obviněný zpochybňuje důkazní váhu dokumentů předložených společností Profinit týkajících se činností, které prováděla pro Technologickou agenturu České republiky (dále jen „TAČR“). Dle obviněného se tyto dokumenty týkají úloh, které nejsou relevantní pro posouzení způsobilosti společnosti Profinit plnit veřejnou zakázku. Obviněný dále upozorňuje na nesrovnalosti ohledně zpracovatele těchto dokumentů. Dle obviněného není jasné, zda dokumenty zpracovala společnost Profinit s.r.o. (nyní Manta Tools, s.r.o.), nebo Profinit EU, s.r.o.
23. Obviněný dne 7. 11. 2018 provedl v sídle Úřadu úkon spočívající v nahlížení do spisu, při kterém požádal o pořízení kopií spisu. Úřad odmítl tyto kopie pořídit, dokud nebude uhrazen správní poplatek. Obviněný poplatek zaplatil a kopie obdržel. Obviněný je přitom v souladu s § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích od poplatku osvobozen. Obviněný v rozkladu tvrdí, že mu mělo být tímto postupem Úřadu upřeno právo na spravedlivý proces.

Námítky rozkladu k výroku II napadeného rozhodnutí

24. Obviněný namítá, že Úřad nedostatečně odůvodnil výši pokuty. Obviněný se pozastavuje nad tím, že Úřad ve srovnání s původním prvostupňovým rozhodnutím nezvýšil pokutu, přestože oproti původnímu prvostupňovému rozhodnutí dospěl k závěru, že obviněný zadal zakázku v JŘBU úmyslně, ačkoliv věděl, že společnost Profinit může dodat vyhovující řešení. To podle

obviněného nasvědčuje tomu, že Úřad nevěnoval dostatečnou pozornost výměře pokuty a v důsledku toho nenaplnil zásadu individualizace trestu. Obviněný se domnívá, že by pokuta měla být uložena v daleko nižší výměře. K tomu odkazuje jak na argumenty obsažené v původním rozkladu, tak na skutečnost, že pochybení obviněného se mohlo pohybovat nanejvýš v oblasti blízké hranici mezi přestupkem a jednáním, které je po právu, a to v situaci, kdy nebyla Úřadem k JŘBU k této problematice vydána žádná metodika.

25. Obviněný namítá, že se Úřad nedostatečně vypořádal s připomínkami, které byly obsahem původního rozkladu. Jedná se o námitky, že Úřad při ukládání pokuty nezohlednil polehčující okolnost spočívající v tom, že obviněný Úřadu poskytl v celém průběhu řízení o přestupku řádnou součinnost, a v tom, že obviněný dosud nespáchal žádný přestupek na úseku veřejných zakázek, ačkoliv v jiných obdobných případech takové skutečnosti Úřad do své úvahy zahrnul. Úřad dle obviněného při ukládání pokuty rovněž nezohlednil polehčující okolnost spočívající ve zvláštní povaze činnosti obviněného. Obviněný dále v původním rozkladu namítal, že Úřad v jiném obdobném případě uložil pokutu v nižší výši než v šetřeném případě, a to přesto, že ve prospěch obviněného svědčí opomenuté polehčující okolnosti a žádná přitěžující okolnost, na rozdíl od rozhodnutí Úřadu, na které obviněný v původním rozkladu odkazoval. Skutečnost, že Ministerstvo financí ČR dříve spáchalo přestupky, není dle obviněného relevantní, protože obviněný v době, kdy byl součástí ministerstva, stál mimo procesy týkající se jeho ostatních složek.

Závěr rozkladu

26. Obviněný navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil.

V. Řízení o rozkladu

27. Úřad po doručení rozkladu neshledal důvody pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí podle § 87 správního řádu, a proto podle § 88 odst. 1 téhož zákona předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

28. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 98 odst. 1 ZOP přezkoumal napadené rozhodnutí v plném rozsahu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
29. Úřad postupoval správně a v souladu s právními předpisy, když rozhodl, že se obviněný dopustil přestupku uvedeného ve výroku I napadeného rozhodnutí a uložil obviněnému výrokem II napadeného rozhodnutí pokutu ve výši 250 000 Kč a výrokem III napadeného rozhodnutí uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.
30. Napadené rozhodnutí je srozumitelné a je z něj patrné, jakými skutečnostmi a úvahami se Úřad při svém rozhodování řídil. V návaznosti na podaný rozklad odůvodnění napadeného rozhodnutí dále doplňuji, případně upřesňuji v rámci odůvodnění tohoto rozhodnutí. V této souvislosti odkazuji na judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), který ve svém rozsudku č. j. 2 Afs 132/2009-275 ze dne 26. 1. 2011 nebo č. j. 4 Ads 114/2011-105 ze dne 29. 8. 2012 uvedl, že rozhodnutí prvního stupně a rozhodnutí o rozkladu podaném proti takovému rozhodnutí tvoří jeden celek. Odůvodnění Úřadu, které je uvedeno v napadeném

rozhodnutí a odůvodnění tohoto rozhodnutí o rozkladu je tedy nutno posuzovat komplexně a ve vzájemné, širší souvislosti, přičemž je přípustné, aby případné nedostatky jednoho mohly být zhojeny argumenty druhého.

31. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem přistoupil k zamítnutí rozkladu a potvrzení všech výroků napadeného rozhodnutí.

VI. K důvodům potvrzení napadeného rozhodnutí a zamítnutí rozkladu

K výroku I napadeného rozhodnutí

32. Úřad ve výroku I napadeného rozhodnutí rozhodl o tom, že se obviněný dopustil přestupku dle § 268 odst. 1 písm. a) zákona, dle kterého se zadavatel dopustí přestupku tím, že nedodrží pravidla stanovená zákonem pro zadání veřejné zakázky nebo pro zvláštní postupy podle části šesté, přičemž tím ovlivní nebo může ovlivnit výběr dodavatele nebo výběr návrhu v soutěži o návrh, a zadá veřejnou zakázku, uzavře rámcovou dohodu nebo se soutěž o návrh považuje po výběru návrhu za ukončenou.
33. Úřad spatřoval nedodržení pravidla stanoveného zákonem pro zadání veřejné zakázky, jakožto prvního znaku spáchání přestupku dle § 268 odst. 1 písm. a) zákona, v tom, že obviněný zadával veřejnou zakázku v JŘBU dle § 63 odst. 3 písm. b) zákona, aniž by prokázal, že byly splněny podmínky pro použití tohoto druhu zadávacího řízení. V šetřeném případě je tedy stěžejní zhodnocení otázky, zda obviněný dodržel podmínky pro to, aby mohl zadat veřejnou zakázku v JŘBU dle § 63 odst. 3 písm. b) zákona, resp. zda splnění těchto podmínek dostatečně prokázal.

K podmínkám použití JŘBU dle § 63 odst. 3 písm. b) zákona

34. Obecnými podmínkami, za nichž lze použít JŘBU, jsem se podrobně zabýval v bodech 32 až 35 odůvodnění původního rozhodnutí o rozkladu, stejně jako Úřad v bodech 124 až 131 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Z uvedených rozhodnutí, na která tímto odkazuji, v návaznosti na rozsáhlou rozhodovací praxi Úřadu, národních soudů (srov. např. rozsudek NSS č. j. 1 As 256/2015 – 95 ze dne 12. 5. 2016), ale i Soudního dvora Evropské unie, plyne, že:
- a. JŘBU by mělo být používáno ve zcela výjimečných případech, neboť je to jediný způsob, jak zabránit jeho zneužití ze strany zadavatelů,
 - b. podmínky, které zákon pro použití JŘBU v daném případě stanoví, musí být vykládány restriktivně, a
 - c. oprávněnost použití JŘBU neprokazuje Úřad, ale zadavatel (dochází k tzv. obrácení důkazního břemene).
35. Obviněný zadal veřejnou zakázku v JŘBU dle § 63 odst. 3 písm. b) zákona, podle něhož je zadavatel oprávněn JŘBU použít, pokud veřejná zakázka může být splněna pouze určitým dodavatelem, neboť z technických důvodů neexistuje hospodářská soutěž. Dle § 63 odst. 4 zákona jsou podmínky podle § 63 odst. 3 písm. b) zákona splněny pouze v takovém případě, že nelze využít jiného postupu a že zadavatel nestanovil zadávací podmínky veřejné zakázky

s cílem vyloučit hospodářskou soutěž. V podrobnostech opět odkazuji na odůvodnění původního rozhodnutí o rozkladu, a to jeho body 36 až 41.

36. Z výše uvedeného plyne, že JŘBU dle § 63 odst. 3 písm. b) ve spojení s § 63 odst. 4 zákona lze použít, pokud jsou *současně (kumulativně)* splněny následující podmínky, které je třeba vykládat restriktivně:
- veřejnou zakázku lze z technických důvodů zadat pouze jednomu konkrétnímu dodavateli – kromě tohoto jediného konkrétního dodavatele neexistuje žádný jiný dodavatel schopný předmět veřejné zakázky splnit (dále jen „**podmínka č. 1**“);
 - zadavatel nemohl využít jiného postupu, zejména neexistuje přiměřená alternativa nebo náhrada zadavatelem poptávaného plnění (dále jen „**podmínka č. 2**“);
 - zadavatel nestanovil zadávací podmínky veřejné zakázky s cílem vyloučit hospodářskou soutěž (dále jen „**podmínka č. 3**“).

Zadavatel je povinen nezpochybnitelným způsobem prokázat a náležitě zdokumentovat, že ke dni zahájení JŘBU byly všechny výše uvedené podmínky splněny.

K použitým důkazům

37. Vzhledem k tomu, že pouze zadavatel má k dispozici podklady týkající se veřejné zakázky a má disponovat důkazy prokazujícími existenci objektivních důvodů, pro které lze veřejnou zakázku zadat v JŘBU, byly pro posouzení oprávněnosti použití JŘBU rozhodné především důkazní prostředky předložené obviněným. Zásadně by se mělo jednat o dokumenty, které obviněný shromáždil před tím, než se rozhodl veřejnou zakázku zadat v JŘBU, v posuzovaném případě tedy ze začátku března 2017 a starší.
38. Obviněný v části řízení o přestupku předcházející vydání původního prvostupňového rozhodnutí prokazoval oprávněnost použití JŘBU dle § 63 odst. 3 písm. b) zákona především závěrečnou zprávou a dodatkem č. 1 k závěrečné zprávě (viz např. bod 135 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
39. V návaznosti na původní rozhodnutí o rozkladu vyzval Úřad obviněného, aby identifikoval konkrétní technické požadavky, které uvedl v zadávacích podmínkách veřejné zakázky, které byl schopen splnit pouze vybraný dodavatel, a aby prokázal, že tyto konkrétní technické požadavky nebyl v době zahájení zadávacího řízení schopen kromě vybraného dodavatele splnit žádný jiný dodavatel působící na trhu Evropské unie. Obviněný ve svých vyjádřeních ze dne 8. 8. 2018 a 20. 8. 2018 odkázal na dokumenty uvedené v předchozím bodě odůvodnění tohoto rozhodnutí (viz např. bod 159 odůvodnění napadeného rozhodnutí) a dále na nový důkaz „Expertní hodnocení Žádosti o grant reg. č. NF-CZ10-PDP-2-007-01-2016“ zpracované společností eForum spol. s.r.o. dne 6. září 2016 (dále jen „**expertní hodnocení**“). Po prostudování expertního hodnocení se ztotožňuji s tím, co Úřad uvedl v bodě 146 odůvodnění napadeného rozhodnutí, a to že expertní hodnocení neobsahuje žádné nové skutečnosti oproti závěrečné zprávě, které by prokazovaly oprávněnost použití JŘBU.
40. Jak Úřad uvedl v bodě 151 odůvodnění napadeného rozhodnutí, z vyjádření obviněného ze dne 20. 8. 2018 vyplývá, že za technický požadavek, pro který mohl veřejnou zakázku splnit pouze vybraný dodavatel, obviněný považoval požadavek na dodání jednoho společného řešení, které splní funkční vlastnosti v rozsahu všech úloh, tj. úloh U1, U2 a U3, a to jedním

dodavatelem (dále jen „**homogenní řešení**“), a požadavek na dodávku hotového řešení, nikoliv vývoj software na míru (dále jen „**hotové řešení**“). Podle obviněného společnost Profinit nebyla schopna úlohu U1 ve smyslu závěrečné zprávy dodat, a v konečném důsledku ji tedy nebyl schopen dodat nikdo jiný než vybraný dodavatel.

K průzkumu trhu

41. Obviněný namítá, že z napadeného rozhodnutí není patrný důvod, proč průzkum trhu, který se odráží v závěrečné zprávě i dodatku č. 1 k závěrečné zprávě, není relevantním vstupem pro úvahu ohledně oprávněnosti použití JŘBU, a proč je Úřadem a priori odmítán. Úřad se dle obviněného ve skutečnosti nijak nepokusil zpochybnit reprezentativnost průzkumu trhu a nevysvětlil, jaké jsou minimální požadavky způsobilého průzkumu trhu, ani nezveřejnil metodiku k této problematice.
42. K námitce obviněného uvádím, že v bodě 5.1 závěrečné zprávy její zpracovatel napsal, že na základě jeho znalostí a provedeného průzkumu trhu navrhl skupinu možných dodavatelů, kteří se uvedenou problematikou dlouhodobě zabývají. Stejně vyplývá i z jeho vyjádření ze dne 7. 11. 2018, v němž uvedl „*na základě znalostí našich expertů, se zkušenostmi našich partnerů jak ve státní správě, tak i v soukromém sektoru, a s důkladnou znalostí dané problematiky, jsme vybrali potenciálně vhodná řešení a jejich dodavatele*“. V závěrečné zprávě je uvedeno, že se jednalo celkem o osm dodavatelů, které zpracovatel následně oslovil, aby předložili svá řešení. Jedna z oslovených společností zpracovateli strategie sdělila, že žádný produkt z její nabídky není pro předmět plnění vhodný, zbylých sedm mu zaslalo požadované materiály. Zpracovatel strategie s těmito sedmi dodavateli jednal, otestoval jejich produkty a nakonec v dodatku č. 1 k závěrečné zprávě uvedl, že „*existuje jediný možný dodavatel v České republice, jakož i na území EU, schopný plnit veřejnou zakázku v požadovaném rozsahu*“. Vybraný dodavatel byl tedy obviněným označen jako jediný dodavatel způsobilý splnit veřejnou zakázku na základě porovnání nabídek osmi, resp. sedmi dodavatelů vybraných zpracovatelem strategie na základě průzkumu trhu a jeho znalostí.
43. Obviněný nijak nedoložil, jak průzkum trhu proběhl, a proto se ztotožňuji s tím, co Úřad uvedl v době 160 odůvodnění napadeného rozhodnutí, že nelze dojít k jednoznačnému závěru, že na trhu neexistoval jiný dodavatel, který nebyl v rámci průzkumu trhu osloven, ale byl schopen předmětnou veřejnou zakázku realizovat. K tomu podotýkám, že obviněný zadával v JŘBU nadlimitní veřejnou zakázku, která by musela být – pokud by byla zadávána v některém z otevřených druhů zadávacího řízení – uveřejněna v Úředním věstníku Evropské unie. Výlučnost vybraného dodavatele tedy musel obviněný prokázat ve vztahu k dodavatelům působícím na trhu celé Evropské unie.
44. Zpracovatel strategie dále uvedl, že osm oslovených dodavatelů vybral na základě svých zkušeností. K tomu uvádím, že je přinejmenším složité, ne-li nemožné, aby měl zpracovatel strategie znalosti ohledně celého trhu Evropské unie a mohl s naprostou jistotou říci, že další potenciální dodavatel v době zpracování závěrečné zprávy, resp. zahájení zadávacího řízení neexistoval. To, že zpracovatel strategie neměl všechny relevantní informace, lze doložit tím, že jedna z osmi oslovených společností zpracovateli strategie sdělila, že žádný produkt z její nabídky není pro předmět plnění vhodný (viz strana 62 závěrečné zprávy). Zpracovatel

strategie tedy i přes své znalosti, které nijak nesnižují, oslovil společnost, která nedisponovala žádným vhodným produktem.

45. Dále podotýkám, že součástí dopisu, který zpracovatel strategie zaslal osmi osloveným dodavatelům, byla příloha „Technické požadavky budoucího řešení“, která je přílohou vyjádření zpracovatele strategie ze dne 7. 11. 2018 (dále jen „**technické požadavky budoucího řešení**“), v níž zpracovatel strategie osmi osloveným společností sdělil, že jejich řešení „*může být nabízeno buď jako celek, pokud splňuje všechny výše uvedené požadavky, nebo je možné nabízet i samostatné řešení pro každou požadovanou oblast zvlášť.*“ Zpracovatel strategie tedy umožnil osloveným dodavatelům nabídnout i „nehomogenní“ řešení, které ale nakonec v dodatku č. 1 k závěrečné zprávě odmítl jako nevhodné. Ve stejném dokumentu je rovněž uvedeno, že „*všechny výše uvedené systémy musí být samozřejmě v češtině a musí text zpracovávat, indexovat a prohledávat v souladu s českým jazykem a s pomocí českých slovníků. Systém by měl stejně tak zpracovávat textová data v základních světových jazycích, tj. angličtina, němčina a francouzština*“. Pokud zpracovatel strategie požadoval, aby systém zpracovával textová data nejen v češtině, ale i v základních světových jazycích, nejednalo se o zakázku, kterou by nutně musela realizovat pouze česká společnost. Z osmi oslovených dodavatelů přitom bylo sedm českých právnických osob sídlících v Praze a jedna právnická osoba sídlící v Německu. Pokud jen v České republice bylo sedm potenciálních dodavatelů, je pravděpodobné, že i v ostatních státech jich bylo obdobné množství za situace, kdy systém měl data zpracovávat např. i v angličtině či francouzštině.
46. Obviněný na str. 4 původního rozkladu napsal, že se „*domnívá, že byl osloven dostatečně reprezentativní vzorek potenciálních dodavatelů. Tvrdit s absolutní jistotou, že na trhu v České republice ani v EU neexistuje ani jeden jediný další dodavatel, který by splňoval podmínky požadované v zadání zakázky, by bylo možné splnit pouze za předpokladu, že by byly osloveny všechny subjekty, které se předmětnou činností zabývají, což Úřad jistě nepožaduje, protože je si zcela jistě dobře vědom toho, že by to bylo nereálné*“. Toto prohlášení obviněného jednoznačně dokazuje, že nebyly osloveny všechny subjekty, které se předmětnou činností zabývají, obviněný si v době zahájení JŘBU nebyl jist, zda neexistovali další potenciální dodavatelé způsobilí splnit veřejnou zakázku, a tedy že obviněný veřejnou zakázku zadal v JŘBU neoprávněně. K tomu dodávám, že to, zda na trhu existoval další dodavatel, mohl a měl obviněný s určitostí zjistit zadáváním veřejné zakázky v některém z transparentních druhů zadávacího řízení prostřednictvím jeho uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek a Úředním věstníku Evropské unie.
47. Lze tedy uzavřít, že za situace, kdy obviněný neprokázal, že kromě osmi oslovených dodavatelů neexistoval na trhu Evropské unie žádný další potenciální dodavatel způsobilý splnit veřejnou zakázku, resp. sám připustil možnost, že mohli existovat další způsobilí dodavatelé, nemůže srovnáním řešení pouze osmi společností uvedených v závěrečné zprávě prokazovat, že jediným dodavatelem schopným splnit veřejnou zakázku byl vybraný dodavatel.
48. V návaznosti na uvedené nelze nic vytknout závěru Úřadu prezentovanému v bodě 160 odůvodnění napadeného rozhodnutí, který vychází ze závěrečné zprávy a vyjádření zpracovatele strategie a obviněného (viz např. body 72 a 135 odůvodnění napadeného rozhodnutí), že obviněný nijak neprokázal, že lze na základě průzkumu trhu učinit

jednoznačný závěr o neexistenci jiných dodavatelů schopných realizovat šetřenou veřejnou zakázku. Vzhledem k tomu, že Úřad došel ke správnému závěru, který je opřen o důkazy uvedené v napadeném rozhodnutí a ve správním spisu, shledávám námitku obviněného týkající se průzkumu trhu jako nedůvodnou.

K závěrečné zprávě a dodatku č. 1 k závěrečné zprávě

49. Obviněný namítá, že Úřad nesprávně interpretuje závěrečnou zprávu a dodatek č. 1 k závěrečné zprávě, když vytrhává z kontextu jednotlivé části k argumentům proti obviněnému. Dle obviněného se jedná o odborné podklady nezbytné k získání poznatků jak o situaci na trhu, tak o potřebách obviněného, na jejichž základě obviněný dospěl k závěru, že jsou naplněny podmínky pro využití JŘBU.
50. Jak už jsem uvedl v původním rozhodnutí o rozkladu, ze závěrečné zprávy plyne, že účelem strategie a na ní navazující závěrečné zprávy bylo zjistit, jak nejlépe naplnit potřeby obviněného a definovat parametry budoucí veřejné zakázky, a že autoři strategie v závěrečné zprávě nedoporučili obviněnému konkrétního dodavatele, a už vůbec neposuzovali řešení nabídnuté vybraným dodavatelem z hlediska splnění podmínek použití JŘBU. Závěr této zprávy je otevřený s tím, že např. bylo ponecháno na posouzení obviněného, zda se přikloní k homogennímu či složenému řešení. S tím koresponduje i vyjádření obviněného ze dne 16. 11. 2017 (viz bod 135 odůvodnění napadeného rozhodnutí) a zpracovatele strategie ze dne 7. 11. 2018, které je přílohou rozkladu, z něhož vyplývá, že účelem strategie bylo definovat zadávací podmínky budoucího zadávacího řízení: *„Průnikem požadovaných vlastností a reálných možností nejlépe hodnocených představených řešení jsme vytvořili model jádra budoucího systému pro pokročilé vyhledávání a definovali podrobné klíčové parametry jednotlivých úloh pro potřeby budoucího výběrového řízení“*.
51. Co se týká dodatku č. 1 k závěrečné zprávě, v jeho bodě 3.2 nazvaném „Doporučení pro realizaci výběrového řízení na dodávku software“ je uvedeno, že *„z provedené analýzy matice parametrů potencionálních řešení uvedených v závěrečné zprávě vyplývá, že při splnění výše uvedeného požadavku na sjednocení plnění úloh 1, 2 a 3 a následném předávání výsledků činnosti nejen orgánům spolupracujícím na odhalování legalizace výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, existuje jediný možný dodavatel v České republice, jakož i na území EU, schopný plnit veřejnou zakázku v požadovaném rozsahu“* (rovněž viz bod 140 odůvodnění napadeného rozhodnutí). K tomuto doporučení Úřad v bodě 143 odůvodnění napadeného rozhodnutí napsal, že se jedná o obecné tvrzení, v němž absentuje konkrétní technický důvod, proč nemůže veřejnou zakázku realizovat společnost Profinit se svou variantou 2, když v závěrečné zprávě je tato varianta popsána a uvedena jako možná.
52. S tvrzením Úřadu v bodě 143 odůvodnění napadeného rozhodnutí se plně ztotožňuji a dodávám, že citované doporučení zpracovatele strategie (a potažmo dodatek č. 1 k závěrečné zprávě), které sestává z jedné věty, v němž ani není uveden název dodavatele schopného splnit veřejnou zakázku, nijak neodůvodňuje naplnění podmínek pro použití JŘBU. Rovněž dodávám, že jako argument je v něm uveden požadavek na tzv. homogenní řešení, které však splňovala kromě vybraného dodavatele i společnost Profinit (viz body 56 až 58 odůvodnění tohoto rozhodnutí). V této souvislosti dále upozorňuji na to, že citované doporučení z bodu 3.2 dodatku č. 1 k závěrečné zprávě nekoresponduje s bodem 3 stejného dodatku nazvaným „Doporučení k realizaci výběrových řízení“, z něhož vyplývá, že

zpracovatel strategie počítal s více účastníky budoucího zadávacího řízení na veřejnou zakázku: „Vzhledem k tomu, že budou již známé typy dodávaných zařízení, bude možné potenciálním dodavatelům software [tedy nikoliv jen vybranému dodavateli – pozn. předsedy Úřadu] sdělit jejich přesné parametry a přesnou pozici v rámci infrastruktury“.

53. Závěrečná zpráva a ani dodatek č. 1 k závěrečné zprávě tedy neobsahují závěr, že jediným dodavatelem způsobilým splnit veřejnou zakázku je vybraný dodavatel. Toto však ze závěrečné zprávy vyvozuje sám obviněný, který na základě závěrečné zprávy a dodatku č. 1 k závěrečné zprávě vyhodnotil nabídku vybraného dodavatele jako nejvhodnější, resp. jedinou možnou, aniž by však před tím provedl transparentní zadávací řízení. S touto interpretací závěrečné zprávy nesouhlasí Úřad, který v bodě 145 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvádí, že ze závěrečné zprávy existence technického důvodu, pro který může být veřejná zakázka zadána pouze jednomu dodavateli, nevyplývá, a naopak obsahuje takové informace, z nichž lze dovozovat, že v případě homogenních řešení existují minimálně dvě řešení, která splňují definici standardů provozního prostředí, a to nejen řešení vybraného dodavatele, ale i společnosti Profinit - k tomu blíže viz body 55 až 63 odůvodnění tohoto rozhodnutí. S výkladem závěrečné zprávy provedeným Úřadem se ztotožňuji a dodávám, že průzkum trhu a na něj navazující závěrečná zpráva mohly být kvalitním podkladem pro stanovení zadávacích podmínek budoucí veřejné zakázky, nejsou však již důkazem ospravedlňujícím použití JŘBU.

54. Vzhledem k tomu, že souhlasím s tím, jak Úřad interpretoval závěrečnou zprávu a dodatek č. 1 k závěrečné zprávě, shledávám námitku obviněného jako nedůvodnou.

Ke společnosti Profinit jako potenciálnímu dodavateli veřejné zakázky

55. Obviněný namítá, že Úřad ze závěrečné zprávy vyvozuje, že by bylo přijatelné i řešení společnosti Profinit, a zcela pomíjí, že řešení nabízené společností Profinit nebylo hotové a že by si vyžádalo značný vývoj a odhlíží od potřeby hotového a homogenního řešení, jehož dodávka je spolehlivá a neleží pouze v hypotetické rovině. Dle obviněného ze závěrečné zprávy a dodatku č. 1 k závěrečné zprávě vyplývá, že hotové a homogenní řešení byl schopen dodat pouze vybraný dodavatel, protože jediný byl schopen splnit i úlohu U1 ve smyslu závěrečné zprávy.

56. K námitce obviněného uvádím, že ze závěrečné zprávy vyplývá (rovněž viz bod 141 odůvodnění napadeného rozhodnutí), že zpracovatel strategie provedl základní rozdělení vhodných řešení na homogenní (tj. řešení, kde všechny požadované úlohy dodá jeden dodavatel) a složená (tj. řešení, kde požadované úlohy dodají různí dodavatelé) s tím, že pro každou z těchto kategorií definoval dvě řešení, která nejlépe splňují potřeby obviněného. V navazujícím bodě 7.1 „Homogenní řešení“ obsahuje závěrečná zpráva popis dvou variant spadajících pod homogenní řešení – varianty nabídnuté vybraným dodavatelem a varianty nabídnuté společností Profinit. U varianty nabídnuté společností Profinit (dále jen „**řešení Profinit**“ nebo také „**varianta 2**“) je v bodě 7.1.2 závěrečné zprávy uvedeno: „*Toto řešení plně splňuje definici Standardů provozního prostředí. Řešení je složeno částečně open-source produktů, částečně z vlastního vyvinutého produktu. Všechny části jsou vzájemně integrovány. Je zde poměrně obsáhlá část, která bude muset být vyvinuta na míru. Dopad je zejména v oblasti úlohy U1 – Vyhledávání ve vnitřních zdrojích. Plánovaný časový fond na realizaci je deklarován jako 450 MD, což takto uvedeno značně přesahuje vyhrazený časový*

rámec pro realizaci. Nicméně dodavatel ujišťuje, že toto bude eliminovat dostatečným vývojevým teamem, aby se vše stihlo včas a celý projekt byl řádně dokončen. Řešení pro úlohy U2 – prohledávání vnějších zdrojů a U4 – vizualizace je již hotové a jejich nasazení by mělo být stejně bezproblémové jako u varianty č. 1 (tj. varianty nabídnuté vybraným dodavatelem – pozn. předsedy Úřadu)“.

57. Úřad v bodě 142 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že pokud je v bodě 7 závěrečné zprávy napsáno, že pro homogenní a složené řešení jsou definována dvě řešení, která nejlépe splňují potřeby obviněného, a následně je v bodě 7.1 závěrečné zprávy u homogenních řešení popsána varianta nabízená vybraným dodavatelem a varianta 2, kterou nabízí Profinit, lze z toho dle Úřadu učinit závěr, že varianta 2 je jedním ze dvou homogenních řešení splňujících potřeby obviněného. V bodě 144 odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad dále uvedl, že z tabulky č. 11 „Vlastnosti hodnocených produktů“ obsažené v závěrečné zprávě, která porovnává řešení dodavatelů získaná v rámci průzkumu trhu, nikterak nevyplývá, že by právě variantu 2, kterou nabízí společnost Profinit, nebylo možné realizovat. V předmětné tabulce je dokonce u této varianty uvedena míra vhodnosti řešení pro úlohu U1 „2“ a pro úlohy U2 a U4 dokonce „1“ (přitom je dle pokynů pod předmětnou tabulkou použito známkování jako ve škole, tj. 1 – nejlepší, 5 – nejhorší). Úřad z toho dovodil, že pokud je řešení hodnoceno známkou „1“ nebo „2“, nejedná se o řešení, které by nebylo možné technicky realizovat, ale naopak se jedná o vhodné řešení. Se závěry Úřadu prezentovanými v bodech 142 a 144 odůvodnění napadeného rozhodnutí se ztotožňuji.
58. Obviněný k řešení Profinit namítá, že požadoval homogenní a hotové řešení, které společnost Profinit nebyla schopna nabídnout. K požadavku na homogenní řešení, tj. k požadavku na dodání jednoho společného řešení pokrývajících všechny úlohy U1, U2 a U3, uvádím, že již z rozdělení řešení v závěrečné zprávě na homogenní a složená, a z toho, že řešení společnosti Profinit je podřazeno pod homogenní řešení, je zřejmé, že společnost Profinit požadavek na homogenní řešení splňovala. Úřad k tomu v bodech 154 a 164 odůvodnění napadeného rozhodnutí správně uvedl, že to, že řešení Profinit splňuje požadavky obviněného na společné dodání úloh U1, U2 a U3, obsahuje jednak závěrečná zpráva (viz předchozí bod odůvodnění tohoto rozhodnutí) a jednak to uvádí i sama společnost Profinit ve svém vyjádření ze dne 19. 9. 2018, a naopak z žádného dokumentu neplyne, že by společnost Profinit nebyla schopna všechny úlohy požadované obviněným realizovat.
59. Co se týká požadavku na hotové řešení, ze závěrečné zprávy je zřejmé, že řešení vybraného dodavatele bylo v době, kdy vznikala závěrečná zpráva, hotové, zatímco řešení Profinit sestávalo částečně z hotového řešení a částečně z řešení, které by muselo být vyvinuto na míru. Úřad k tomu v bodě 142 odůvodnění napadeného rozhodnutí správně uvedl, že u řešení Profinit je sice uvedeno, že je zde část, která bude muset být vyvinuta na míru, kdy plánovaný časový fond přesáhne vyhrazený časový rámec pro realizaci, nicméně společnost Profinit zpracovatele strategie ujistila, že bude vše „*eliminovat dostatečným vývojevým teamem, aby se vše stihlo včas a celý projekt byl řádně dokončen*“.
60. Společnost Profinit tedy uvedla, že je připravena udělat vše proto, aby zakázku stihla v požadovaném termínu, a nikoliv že nebude schopna nabídku na veřejnou zakázku podat. Pokud měl obviněný tuto informaci, která nebyla v závěrečné zprávě jejím zpracovatelem nijak zpochybněna, nelze dojít k jinému závěru, než že nebyly naplněny podmínky pro využití

JŘBU dle § 63 odst. 3 písm. b) zákona. Tím spíše to platí za situace, kdy je závěrečná zpráva z 20. 6. 2016 a JŘBU bylo zahájeno až 2. 3. 2017, přičemž v závěrečné zprávě je uvedeno, že plánovaný časový fond na realizaci úlohy U1 byl společností Profinit deklarován jako 450 MD (man-days), což znamená, že jeden pracovník by úkol provedl za 450 dní, zatímco 10 pracovníků za 45 dní. Obviněný měl tedy dostatečný časový prostor zvolit takový termín plnění veřejné zakázky, aby i společnost Profinit měla možnost úlohu U1 vyvinout a předat obviněnému v daném termínu. Obviněný měl rovněž zohlednit skutečnost, že v době od 20. 6. 2016 do 2. 3. 2017 se mohla situace změnit a společnost Profinit již mohla disponovat hotovým řešením i pro úlohu U1 např. proto, že v té době realizovala obdobný projekt, k čemuž i dle jejího vyjádření z 19. 9. 2018 došlo (mělo se jednat o projekt pro Technologickou agenturu České republiky – viz níže).

61. Výše uvedené vyplývá i z vyjádření zpracovatele strategie ze dne 7. 11. 2018, které je přílohou rozkladu, v němž zpracovatel strategie k řešení Profinit uvádí, že *„[v]ariantu 2 s produkty společnosti Profinit z čistě technického hlediska splňovala definované standardy, avšak u jejich produktů jsme se museli spolehnout z větší části pouze na vyjádření dodavatele, resp. na soubor budoucích vlastností, které nebylo možné takřkajíc na vlastní oči posoudit. Např. v případě úlohy U4 jsme sice měli k dispozici demoverzi produktu, ale jednalo se o velmi syrový produkt, jehož některé části a funkcionality měly být hotovy snad až 08/2016, což ovšem bylo již dávno po uzávěrce Zprávy [JŘBU však bylo zahájeno až v březnu 2017 – pozn. předsedy Úřadu]. V případě jejich řešení úlohy U1 nebylo připraveno vůbec nic a vše by se podle jejich vyjádření muselo nejprve naprogramovat nad open-source produkty s uvedenou časovou náročností 450MD. Takto uvedená časová náročnost byla sice mimo předpokládaný harmonogram, nicméně dodavatel nás v tomto případě ujišťoval, že by to případně zvládl i ve výrazně kratším období. Řešení jsme tedy ponechali ve Zprávě jako vhodné, na uvedená rizika jsme ve Zprávě upozornili a jejich posouzení a míru závažnosti nechali na zadavateli. Avšak v doporučeních uvedených v Dodatku č. 1 Zprávy jsme již byli nuceni uvedené skutečnosti plně zohlednit“.*
62. K námitce obviněného, že chtěl spolehlivé řešení, odkazují na body 156 a 157 odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde Úřad správně uvedl, že se nejedná o technický důvod, pro který nemůže být zakázka plněna určitým dodavatelem, ale riziko, které lze eliminovat nastavením vhodných kritérií kvalifikace či obchodních a smluvních podmínek. K tomu uvádím, že obviněný měl právo si spolehlivost dodávky zajistit např. požadavkem na předložení bankovní záruky za řádné plnění veřejné zakázky jako podmínky pro uzavření kupní smlouvy ve smyslu § 104 zákona či smluvní pokutou pro případ prodlení s termínem plnění, nikoliv však prostřednictvím zadání veřejné zakázky v JŘBU.
63. V řízení o přestupku tedy bylo prokázáno, že společnost Profinit byla jedním z možných dodavatelů homogenního řešení, a obviněný neměl postaveno najisto, že společnost Profinit nebude v termínu plnění kupní smlouvy způsobilá dodat předmět veřejné zakázky, a naopak ze závěrečné zprávy vyplývá, že společnost Profinit veřejnou zakázku splnit mohla. Námitku obviněného týkající se přijatelnosti řešení Profinit proto shledávám nedůvodnou.

K možnosti zahájit zadávací řízení v září 2016

64. Obviněný nesouhlasí s tím, že mohl vypsát veřejnou zakázku již v průběhu září 2016. Obviněný argumentuje tím, že nejdříve bylo nutné vypracovat ze strany poskytovatele

dotace finální posudek k realizaci projektu – k této skutečnosti došlo v průběhu měsíce října 2016, a na konci roku 2016 došlo k přeměně Finančního analytického útvaru Ministerstva financí ČR na Finanční analytický úřad a v souvislosti s touto přeměnou bylo nutné v návaznosti na rozpočtová pravidla vyčkat na únor 2017.

65. K námitce obviněného uvádím, že je nedůvodná, protože Úřad v napadeném rozhodnutí netvrdí, že obviněný mohl vypsát veřejnou zakázku v průběhu září 2016. Úřad se jen v druhé části bodu 158 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyjádřil k tomu, že v posuzovaném případě nebyly naplněny podmínky ani dle § 63 odst. 5 zákona, podle kterého zadavatel může použít JŘBU také, pokud je to nezbytné v důsledku krajně naléhavé okolnosti, kterou zadavatel nemohl předvídat a ani ji nezpůsobil, a nelze dodržet lhůty pro otevřené řízení, užší řízení nebo jednací řízení s uveřejněním. Úřad k tomuto závěru vedla skutečnost, že závěrečná zpráva je datována ke dni 20. 6. 2016, přičemž výzva k jednání je datována až ke dni 2. 3. 2017. S tímto závěrem Úřadu plně souhlasím. I přes výše uvedené se však k argumentaci obviněného vyjádřím.
66. Obviněný uvádí, že poskytovatel dotace schválil realizaci projektu v říjnu 2016. Z tohoto pohledu tedy mohlo být zadávací řízení zahájeno v říjnu či listopadu 2016, a nikoliv až v březnu 2017. Co se týká transformace obviněného z odboru Ministerstva financí ČR na samostatný úřad a s tím spojené jednání o zajištění financování obviněného, rovněž se dle mého názoru nejedná o důvod, který by obviněnému nebo Ministerstvu financí ČR bránil zahájit zadávací řízení dříve než v březnu 2017. Obviněný měl při zvažování dalšího postupu zohlednit kromě uvedených důvodů rovněž právní stránku věci, tj. požadavky zákona č. 134/2016 Sb. a lhůty z něj vyplývající. Kdyby tak učinil a veřejnou zakázku zadával v otevřeném či užším řízení zahájeném dříve než v březnu 2017, jejím povinným zveřejněním v Úředním věstníku Evropské unie by oslovil všechny potenciální dodavatele z celé Evropské unie (a nikoliv jen osm dodavatelů vyzvaných v rámci zpracování strategie), kterým by mohl poskytnout dostatečně dlouhou dobu pro podání nabídek či žádostí o účast, a v návaznosti na to i delší termín plnění. Obviněný by rovněž stihl lhůty stanovené poskytovatelem dotace (obviněný v rozkladu uvádí, že podmínky dotace byly stanoveny tak, že za způsobilé výdaje bylo možné považovat jen ty, které byly uskutečněny do konce dubna 2017, s možnou úhradou do konce května 2017). Pokud by se obviněný obával o zajištění financování, měl možnost na tuto skutečnost upozornit v zadávacích podmínkách veřejné zakázky. Ke skutečnosti, že se obviněný snažil stihnout lhůty vyplývající z podmínek poskytovatele dotace, podotýkám, že způsob financování není důvodem pro použití JŘBU.
67. Uvedený postup by měl pozitivní vliv i na účast společnosti Profinit v zadávacím řízení, což vyplývá ze závěrečné zprávy i vyjádření společnosti Profinit EU, s.r.o. ze dne 19. 9. 2018 (rovněž viz bod 94 odůvodnění napadeného rozhodnutí): *„Pokud by na straně Zadavatele byla vůle vypsát zakázku např. v září-říjnu 2016, pak by již v březnu 2017 měl Zadavatel funkčně naimplementovaný SW produkt podle původních odhadů Firmy (cca 450MD). Firma by tak plně splnila požadavky na dodání řešení v požadované kvalitě i časovém rozmezí“*.

K oprávněnosti stanovení požadavku na homogenní a hotové řešení

68. Obviněný v rozkladu tvrdí, že nestanovil požadavek na hotové a homogenní řešení účelově s cílem vyloučit hospodářskou soutěž. Jako důkaz uvádí expertní hodnocení a skutečnost, že objektivně potřeboval navýšit svoje kapacity, aniž by riskoval nejistý vývoj nového produktu

či problémy spojené se složeným řešením a s tím spojený potenciální dopad do zajištění financování. Pro obviněného byla zásadní rychlost dodání a možnost okamžitého nasazení. Úřad se dle obviněného nezabýval tím, zda obviněný požadoval hotové a homogenní řešení oprávněně. Obviněný se domnívá, že Úřad obviněnému a potažmo všem zadavatelům říká, že nemohou požadovat homogenní a hotové řešení.

69. K námitce uvádím, že zadavatelé jsou oprávněni postupovat v JŘBU dle § 63 odst. 3 písm. b) zákona pouze za současného splnění všech tří podmínek uvedených v bodě 36 odůvodnění tohoto rozhodnutí. Pokud kterákoliv z podmínek naplněna není, JŘBU dle § 63 odst. 3 písm. b) zákona tedy využít nelze. Úřad v řízení o přestupku zjistil, že nebyla naplněna podmínka č. 1, což stačilo k tomu, aby mohl učinit závěr, že obviněný nebyl oprávněn zadat veřejnou zakázku v JŘBU dle § 63 odst. 3 písm. b) zákona. Vzhledem k tomu se již Úřad nemusel detailně zabývat tím, zda jsou naplněny podmínky č. 2 a 3, mj. zda obviněný požadoval hotové a homogenní řešení oprávněně.
70. K námitce obviněného dále uvádím, že Úřad nezpochybil právo obviněného (ani ostatních zadavatelů) na dodání homogenního a hotového řešení. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že Úřad akceptoval požadavek obviněného na homogenní řešení, resp. nijak tuto zadávací podmínku nerozporoval. K požadavku na homogenní řešení však podotýkám, že obviněný v řízení o přestupku neprokázal jeho nezbytnost za situace, kdy mohl požadovat i složené řešení (viz bod 55 původního rozhodnutí o rozkladu), které by zajistilo širší hospodářskou soutěž.
71. K hotovému řešení Úřad v bodě 155 odůvodnění napadeného rozhodnutí pouze uvedl, že z výzvy k jednání ani z jejích příloh žádný konkrétní požadavek na dodávku hotového řešení nevyplývá, resp. že obviněný nikde nepožadoval, aby měl dodavatel předmět plnění (software) k dispozici jako kompletně hotový produkt – jak vyplývá z kontextu napadeného rozhodnutí – již v době zahájení zadávacího řízení. Úřad naopak v napadeném rozhodnutí neuvádí, že obviněný neměl právo požadovat hotové řešení v termínu plnění veřejné zakázky. K tomu doplňuji, že takový požadavek není v rozporu se zákonem.
72. Obviněný na podporu svých tvrzení v rozkladu odkazuje na rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S132/2014/VZ-7410/2014/522/PLy ze dne 23. 4. 2014, v němž měl Úřad hájit JŘBU s tím, že zadavatel nemusel čekat na vyvinutí přístroje v budoucnosti. Obviněný tímto rozhodnutím argumentoval již ve svém vyjádření ze dne 8. 8. 2018 a Úřad se k němu vyjádřil již v bodě 163 odůvodnění napadeného rozhodnutí. S odůvodněním Úřadu se plně ztotožňuji, a odkazuji na ně. Úřad zejména uvedl, že skutkové okolnosti obou případů jsou zcela jiné, protože v odkazovaném případě zadavatel prokázal unikátnost technických parametrů poptávaného přístroje, unesl důkazní břemeno, a proto byl oprávněn použít JŘBU. Naopak v šetřeném případě obviněný existenci žádného technického důvodu, pro který neexistuje hospodářská soutěž, neprokázal, a proto veřejnou zakázku v JŘBU zadat nemohl. V návaznosti na uvedené shledávám námitku týkající se požadavku na homogenní a hotové řešení jako nedůvodnou.

K uvedení nesprávného adresáta výzvy Úřadu ze dne 3. 9. 2018

73. Obviněný namítá, že Úřad vyzval ke sdělení informací společnost Profinit EU, s.r.o., přitom v napadeném rozhodnutí tvrdí, že se jednalo o Profinit, což je zkratka zavedená pro společnost Profinit s.r.o., později přejmenovanou na Manta Tools, s.r.o. Dle obviněného

neuvezení správného adresáta výzvy k poskytnutí informací mohlo představovat pokus, jak obviněného zmást.

74. K námitce obviněného uvádím, že ze správního spisu je zřejmé, že společností, kterou Úřad dne 3. 9. 2018 vyzval ke sdělení, zda by v případě, že by jí byla doručena výzva k jednání, byla schopna splnit zadávací podmínky veřejné zakázky a do zadávacího řízení podat ve lhůtě stanovené obviněným nabídku, byla společnost Profinit EU, s.r.o., IČO 04434081, se sídlem Tychonova 270/2, Hradčany, 160 00 Praha 6, (dále jen „**společnost Profinit EU**“), od které Úřad obdržel dne 19. 9. 2018 vyjádření. Vyjádření společnosti Profinit EU ze dne 19. 9. 2018 je součástí spisu a je zařazeno mezi podklady pro vydání rozhodnutí ve smyslu § 50 správního řádu.
75. K námitce obviněného dále uvádím, že z veřejně dostupných zdrojů vyplývá, že v roce 2016 došlo k odstěpení části společnosti Profinit, s.r.o. a ke sloučení této části se společností Profinit EU. Následně byla společnost Profinit, s.r.o. přejmenována na Manta Tools, s.r.o. Z výročních zpráv společnosti Profinit EU za roky 2016 a 2017 vyplývá, že v těchto letech byly hlavní činnosti společnosti Profinit EU vývoj, testování a údržba softwarových systémů vytvářených dle požadavků zákazníků, poradenství a další služby v oblasti informačních technologií. Předmět činnosti společnosti Profinit EU tedy korespondoval s předmětem veřejné zakázky, a proto lze její vyjádření, že by byla schopna splnit zadávací podmínky a podat nabídku na veřejnou zakázku, použít jako relevantní důkaz, že předmět veřejné zakázky mohl po technické stránce realizovat i jiný dodavatel, a nikoliv pouze vybraný dodavatel. To, zda tímto dodavatelem byla společnost Profinit, s.r.o. (nyní Manta Tools, s.r.o.) nebo společnost Profinit EU nemá na závěr Úřadu, že v šetřeném případě nebyly naplněny zákonné požadavky pro zadání veřejné zakázky v JŘBU, žádný vliv.
76. Dále k námitce obviněného uvádím, že nepřesné označení adresáta výzvy ze dne 3. 9. 2018 (v bodě 89 odůvodnění napadeného rozhodnutí mělo být uvedeno, že výzva byla adresována společnosti Profinit EU, a nikoliv Profinit, s.r.o., resp. Manta Tools, s.r.o.) nepředstavovalo pokus, jak obviněného zmást, ale jednalo se o „chybu v psaní“, kterou tímto považuji za opravenou.
77. V návaznosti na předchozí body odůvodnění tohoto rozhodnutí jsem dospěl k závěru, že uvedení nesprávného adresáta výzvy ze dne 3. 9. 2018 v bodě 89 odůvodnění napadeného rozhodnutí je ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu vadou řízení, o níž nelze mít důvodně za to, že mohla mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, a proto se k ní nepřihlíží. Námitka obviněného je proto nedůvodná.

K vyjádření společnosti Profinit EU ze dne 19. 9. 2018

78. Obviněný namítá, že Úřad nekriticky přijal vyjádření společnosti Profinit ze dne 19. 8. 2018 za pravdivé (obviněný má na mysli vyjádření společnosti Profinit EU z 19. 9. 2018 – poznámka předsedy Úřadu). Z tohoto vyjádření má dle Úřadu plynout připravenost společnosti Profinit k hospodářské soutěži o veřejnou zakázku, o čemž měl obviněný vědět, a i přes tento fakt se rozhodl veřejnou zakázku zadat v JŘBU. Dle obviněného nemá tento závěr Úřadu žádnou oporu v provedeném dokazování. Společnost Profinit (obviněný má na mysli společnost Profinit EU, což platí i o dalších námitkách obviněného, které jsem přebíral z rozkladu, a uvádím je v tomto bodě rozhodnutí – poznámka předsedy Úřadu) se dle obviněného vyjadřovala k nekompletní výzvě k jednání, přičemž tato společnost sama tvrdí, že je výzva

k jednání neurčitá, a že mnoha aspektům zadání nerozumí. Obviněný má pochybnosti o tom, zda vyjádření společnosti Profinit EU ze dne 19. 9. 2018 není účelové, protože z veřejně dostupných zdrojů je zřejmé, že celé řízení s obviněným bylo iniciováno pracovníkem této společnosti. Úřad dle obviněného nijak neodůvodnil, z čeho dovozuje, že vyplněná odpověď na přílohu č. 5 odpovídá skutečnosti a bez dalšího přijal tvrzení společnosti Profinit za pravdivá, aniž by je podrobil jakémukoli rozboru. Vyjádření společnosti Profinit odkazuje na „závěrečnou zprávu“, kterou údajně předkládá jako druhý podpůrný dokument. Taková zpráva ale při nahlížení do spisu 7. 11. 2018 ve spisu obsažena nebyla. Obviněný zpochybňuje důkazní váhu dokumentů, které jsou přílohou vyjádření, a týkají se činností, které společnost Profinit realizovala pro TAČR. Dle obviněného se tyto dokumenty týkají úloh, které nejsou relevantní pro posouzení způsobilosti společnosti Profinit plnit veřejnou zakázku (úloh U2 a U4 ve smyslu závěrečné zprávy, nikoli U1, přičemž tato úloha je rozhodná pro to, aby bylo zajištěno splnění obou úloh U1 a U2 ve smyslu zadávacích podmínek). Obviněný upozornil na nesrovnalosti ohledně zpracovatele dokumentů vyhotovených v rámci činností pro TAČR – není jasné, zda dokumenty zpracovala společnost Profinit s.r.o. (nyní Manta Tools, s.r.o.), nebo Profinit EU, s.r.o.

79. K námitkám obviněného uvádím, že společnost Profinit EU ve vyjádření ze dne 19. 9. 2018 uvedla, že v případě, že by jí byla ke dni 2. 3. 2017 doručena výzva k jednání, byla by schopna splnit zadávací podmínky veřejné zakázky a do zadávacího řízení podat ve lhůtě stanovené obviněným nabídku. Společnost Profinit EU tedy potvrdila to, co dle Úřadu vyplývá ze závěrečné zprávy (viz body 56 až 60 odůvodnění tohoto rozhodnutí). K tomu však dodávám, že stěžejní pro posouzení oprávněnosti použití JŘBU jsou poklady, ze kterých obviněný vycházel před tím, než veřejnou zakázku v JŘBU zadal, nikoliv vyjádření společnosti Profinit EU ze září 2018. Těmito podklady byly především závěrečná zpráva a dodatek č. 1 k závěrečné zprávě, které však nedokazují, že veřejná zakázka mohla být splněna pouze vybraným dodavatelem, protože z technických důvodů neexistovala hospodářská soutěž.
80. K námitce obviněného, že Úřad nekriticky přijal vyjádření společnosti Profinit EU (vč. vyplněné přílohy č. 5 výzvy k jednání a dokumentů týkajících se činností pro TAČR) za pravdivé, a namítané účelovosti tohoto vyjádření, uvádím, že Úřad nemá důvod pochybovat o věrohodnosti vyjádření společnosti Profinit EU ze dne 19. 9. 2018, a to zejména proto, že společnost Profinit EU není účastníkem řízení o přestupku, nemá informace o jeho průběhu a nemá žádný zájem na jeho výsledku. Veřejná zakázka byla zadána v dubnu 2017 vybranému dodavateli a pravděpodobně i zcela splněna, na což výsledek tohoto řízení o přestupku nemůže mít žádný vliv.
81. K námitce obviněného, že se společnost Profinit EU vyjadřovala k nekompletní výzvě k jednání, uvádím, že je pravdou, že Úřad zaslal společnosti Profinit EU přílohu č. 4 výzvy k jednání částečně „znečitelněnou“, a to v důsledku toho, že obviněný některé údaje označil za „velmi citlivé a strategické informace“, na které se dle obviněného vztahuje povinnost mlčenlivosti na základě § 38 odst. 1 zákona č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, ve znění pozdějších předpisů. Společnost Profinit EU však měla k dispozici kompletní přílohu č. 5 výzvy k jednání a rovněž informace, které jí byly poskytnuty v rámci zpracování strategie, resp. závěrečné zprávy.
82. K námitce, že „závěrečná zpráva“, o které píše společnost Profinit EU ve svém vyjádření, nebyla obsažena ve spisu při nahlížení do spisu, uvádím, že společnost Profinit EU měla

„závěrečnou zprávou“ zjevně na mysli tři dokumenty, jež dokládají její činnost pro TAČR, a které ve skutečnosti k vyjádření ze dne 19. 9. 2018 přiložila. Tyto dokumenty jsou součástí spisu vedeného ve věci a jsou v něm zařazeny pod pořadovým číslem 63.

83. S námitkou, že závěr Úřadu ohledně připravenosti společnosti Profinit k hospodářské soutěži o veřejnou zakázku nemá žádnou oporu v provedeném dokazování, nesouhlasím, neboť jak je uvedeno výše, tato skutečnost vyplývá ze závěrečné zprávy, se kterou vyjádření Profinit EU ze dne 19. 9. 2018 koresponduje, což Úřad uvádí i v bodech 154 a 164 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Pokud Úřad v bodě 163 odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatuje, že v šetřené věci považuje za zcela zásadní skutkové zjištění z vyjádření Profinit, z něhož plyne připravenost dodavatele Profinit k hospodářské soutěži o veřejnou zakázku, je třeba toto prohlášení chápat, resp. korigovat tak, že se jedná především o skutkové zjištění z vyjádření Profinit reprodukováného v závěrečné zprávě jejím zpracovatelem, přičemž nejde o stěžejní důkaz, ale jeden z důkazů, který svědčí o tom, že obviněný nebyl oprávněn zadat veřejnou zakázku v JŘBU.
84. K námitce obviněného, která zpochybňuje relevantnost dokumentů týkajících se projektu realizovaného společností Profinit pro TAČR, uvádím, že společnost Profinit EU ve svém vyjádření netvrdí, že uvedené dokumenty prokazují schopnost splnit úlohu U1. Vyjádření společnosti Profinit EU není s těmito dokumenty v rozporu.
85. K námitce obviněného napadající důkazní váhu vyjádření společnosti Profinit EU a jeho příloh tedy uzavírám, že vyjádření společnosti Profinit EU ze dne 19. 9. 2018 bylo možné použít jako podpůrný důkaz toho, že obviněný zadal veřejnou zakázku v JŘBU v rozporu se zákonem, je však třeba zdůraznit, že tuto skutečnost Úřad spolehlivě prokázal i nezávisle na jeho existenci. Výše uvedené námitky obviněného jsou proto nedůvodné.

K postupu vůči obviněnému při nahlížení do spisu

86. Obviněný v rozkladu uvádí, že dne 7. 11. 2018 provedl v sídle Úřadu úkon spočívající v nahlížení do spisu, při kterém požádal o pořízení kopií části spisu. Úřad odmítl tyto kopie pořídit, dokud nebude uhrazen správní poplatek, přestože je obviněný od poplatku osvobozen. Obviněný tvrdí, že mu bylo postupem Úřadu upřeno právo na spravedlivý proces, a že mohlo být toto jednání úmyslné a mohlo se jednat o pokus Úřadu o zastření „zmatků ohledně Profinit“ (viz výše).
87. K námitce uvádím, že je pravdou, že obviněný je jako správní orgán dle § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o správních poplatcích**“) od správního poplatku osvobozen. Úřad tedy neměl zaplacení správního poplatku za okopírování částí spisu ve výši 820 Kč požadovat. V návaznosti na uvedenou rozkladovou námitku zaslal Úřad dne 9. 1. 2019 obviněnému dopis, kde se ho dotázal, zda ve smyslu § 7 odst. 1 písm. c) zákona o správních poplatcích žádá o vrácení předmětného poplatku.
88. S tvrzením, že obviněnému bylo upřeno právo na spravedlivý proces, však nesouhlasím, protože mu dne 7. 11. 2018 bylo umožněno provést nahlížení do spisu a požadované kopie spisu obdržel. Skutečnost, že Úřad po obviněném požadoval uhrazení správního poplatku za okopírování částí spisu, proto nemá vliv na zákonnost řízení o přestupku a napadeného rozhodnutí. Obviněný má však nyní právo o vrácení správního poplatku požádat. Dále

uvádím, že požadavek na zaplacení správního poplatku nebyl pokusem Úřadu o zastření čehokoliv, ale o neúmyslnou chybu zaměstnance Úřadu. Vzhledem k uvedenému není námitka obviněného důvodná.

K přílohám rozkladu

89. K přílohám rozkladu (blíže viz bod 16 odůvodnění tohoto rozhodnutí) uvádím, že příjmový pokladní doklad ze dne 7. 11. 2018 vystavil Úřad na základě uhrazení správního poplatku ve výši 820 Kč za pořízení kopií spisu. K námitce, ke které se tento doklad vztahuje, jsem se vyjádřil v bodech 86 až 88 odůvodnění tohoto rozhodnutí. Dotazy ze dne 6. 11. 2018 adresované zpracovateli strategie a vybranému dodavateli nejsou samy o sobě pro případ nijak relevantní. K odpovědím na tyto dotazy, tj. k vyjádření zpracovatele strategie ze dne 7. 11. 2018 a vybraného dodavatele ze dne 7. 11. 2018, uvádím následující.
90. V otázce relevantnosti závěrečné zprávy a dodatku č. 1 k závěrečné zprávě odkazuje obviněný v rozkladu na vyjádření zpracovatele strategie, které je přílohou rozkladu, a vyjadřuje přesvědčení, že seznámení se s argumenty v něm obsaženými je důležité pro správné posouzení rozkladu. K vyjádření zpracovatele strategie ze dne 7. 11. 2018 uvádím, že koresponduje se závěrečnou zprávou a dodatkem č. 1 k závěrečné zprávě. Zpracovatel strategie ve vyjádření ze dne 7. 11. 2018 např. píše, že „[v]arianta 2 s produkty společnosti Profinit z čistě technického hlediska splňovala definované standardy ... uvedená časová náročnost byla sice mimo předpokládaný harmonogram, nicméně dodavatel nás v tomto případě ujišťoval, že by to případně zvládl i ve výrazně kratším období. Řešení jsme tedy ponechali ve zprávě jako vhodné ...“. Vyjádření zpracovatele strategie ze dne 7. 11. 2018 nijak nevyvrací závěr Úřadu, že obviněný nebyl oprávněn použít JŘBU, ale spíše ho podporuje (viz body 42, 45, 50 a 61 odůvodnění tohoto rozhodnutí, kde z vyjádření zpracovatele strategie cituji).
91. K vyjádření vybraného dodavatele ze dne 7. 11. 2018 předně uvádím, že pro posouzení, zda obviněný zadal veřejnou zakázku v JŘBU oprávněně, jsou rozhodné podklady, na základě kterých obviněný zadal veřejnou zakázku v JŘBU, tedy z března 2017, kdy zahájil JŘBU, a starší (zejména se jedná o závěrečnou zprávu). Vyjádření vybraného dodavatele z listopadu 2018 mezi tyto dokumenty nepatří. Po prostudování tohoto vyjádření konstatuji, že informace v něm obsažené žádným způsobem nezpochybňují závěr Úřadu, že obviněný neprokázal oprávněnost použití JŘBU dle § 63 odst. 3 písm. b) zákona.

Přezkoumání výroku I napadeného rozhodnutí ve zbývajícím rozsahu

92. V souladu s § 98 odst. 1 ZOP, podle něhož v řízení o přestupku odvolací správní orgán přezkoumává napadené rozhodnutí v plném rozsahu, jsem nad rámec výše uvedeného přezkoumal, zda Úřad posoudil splnění zbylých dvou podmínek vyplývajících z § 268 odst. 1 písm. a) zákona a dospěl jsem k závěru, že ano. Úřad v bodě 167 odůvodnění napadeného rozhodnutí správně dovedl, že nezákonný postup obviněného mohl ovlivnit výběr dodavatele a dále zjistil, že obviněný zadal veřejnou zakázku uzavřením kupní smlouvy s vybraným dodavatelem (viz např. bod 169 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
93. V bodech 172 až 178 odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad dospěl ke správnému závěru, že odpovědnost obviněného za přestupek nezanikla. K tomu dodávám, že promlčecí doba

neuplynula a odpovědnost obviněného za přešupek nezanikla ani v době vydání tohoto rozhodnutí o rozkladu.

Závěr k výroku I napadeného rozhodnutí

94. V návaznosti na předchozí body odůvodnění tohoto rozhodnutí souhlasím se závěrem Úřadu, že obviněný neprokázal, že veřejná zakázka mohla být z technických důvodů splněna pouze vybraným dodavatelem.
95. Závěr, že nebyly naplněny podmínky pro zadání veřejné zakázky v JŘBU dle § 63 odst. 3 písm. b) zákona, vyplývá zejména z těchto skutečností:
- a. obviněný nedoložil, jakým způsobem byl proveden průzkum trhu, a neprokázal, že kromě osmi oslovených dodavatelů na trhu neexistoval další dodavatel schopný splnit veřejnou zakázku,
 - b. obviněný si v době zahájení JŘBU nebyl jist, zda neexistovali další potenciální dodavatelé způsobilí splnit veřejnou zakázku (viz bod 46 odůvodnění tohoto rozhodnutí),
 - c. závěrečná zpráva, jakožto hlavní důkazní prostředek, kterým obviněný prokazuje oprávněnost použití JŘBU, neobsahuje závěr, a ani z ní nevyplývá, že jediným dodavatelem způsobilým splnit veřejnou zakázku byl vybraný dodavatel,
 - d. dodatek č. 1 k závěrečné zprávě, který obsahuje pouze krátké obecné tvrzení, že existuje jediný možný dodavatel schopný splnit veřejnou zakázku, aniž by bylo uvedeno, o jakého dodavatele se jedná, nedokládá naplnění podmínek pro použití JŘBU,
 - e. bylo prokázáno, že společnost Profinit byla jedním z možných dodavatelů homogenního řešení, a obviněný neměl postaveno najisto, že společnost Profinit nebude v termínu plnění kupní smlouvy způsobilá dodat předmět veřejné zakázky, a naopak ze závěrečné zprávy vyplývá, že společnost Profinit veřejnou zakázku splnit mohla. Kromě vybraného dodavatele tedy existoval minimálně ještě jeden další potenciální dodavatel veřejné zakázky;
 - f. v šetřeném případě nebylo od začátku jasné a obviněný neprokázal, že by uveřejnění nepřineslo širší hospodářskou soutěž (ve smyslu odstavce 50 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. 2. 2014, o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES).
96. Vzhledem k tomu, že byly splněny i další dvě podmínky stanovené v § 268 odst. 1 písm. a) zákona, Úřad výrokiem I napadeného rozhodnutí rozhodl správně, když konstatoval, že se obviněný dopustil tam uvedeného přešupku.

K výroku II napadeného rozhodnutí

K odůvodnění výše pokuty

97. Obviněný namítá, že Úřad nedostatečně odůvodnil výši pokuty. Obviněný se pozastavuje nad tím, že Úřad nezvýšil pokutu, přestože oproti původnímu prvostupňovému rozhodnutí dospěl k závěru, že obviněný zadal zakázku v JŘBU úmyslně, ačkoliv věděl, že společnost Profinit může dodat vyhovující řešení. To podle obviněného nasvědčuje tomu, že Úřad

nevěnoval dostatečnou pozornost výměře pokuty a v důsledku toho nenaplnil zásadu individualizace trestu. Obviněný se domnívá, že by pokuta měla být uložena v daleko nižší výměře. K tomu obviněný odkazuje jak na argumenty obsažené v původním rozkladu, tak na skutečnost, že pochybení obviněného se mohlo pohybovat nanejvýš v oblasti blízké hranici mezi přestupkem a jednáním, které je po právu, a to v situaci, kdy nebyla Úřadem k JŘBU k této problematice vydána žádná metodika.

98. V souladu s § 98 odst. 1 ZOP jsem přezkoumal výrok II napadeného rozhodnutí v plném rozsahu a dospěl jsem k závěru, že se Úřad zabýval všemi skutečnostmi a okolnostmi, jak mu ukládá zákon, své závěry náležitě a přezkoumatelně odůvodnil a výši pokuty stanovil správně.
99. Úřad byl při určení výměry pokuty povinen přihlédnout k závažnosti přestupku, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán, a k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem. Úřad této povinnosti dostal v bodech 181 až 189 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Úřad správně uvedl, že v šetřeném případě je objektem přestupku zájem na zachování hospodářské soutěže při zadávání veřejných zakázek, která je předpokladem hospodárného vynakládání veřejných prostředků. V posuzovaném případě byl jednáním obviněného spočívajícím v nezákonném použití JŘBU tento právem chráněný zájem nejen narušen, ale zcela popřen. Následkem přestupku tedy bylo nedůvodné vyloučení hospodářské soutěže, což lze označit za jedno z typově vůbec nejzávažnějších jednání. Jako polehčující okolnost Úřad zohlednil skutečnost, že obviněný veřejnou zakázku nezadal vybranému dodavateli v JŘBU rovnou, ale před jejím zadáním si nechal zpracovat strategii, v rámci které byl proveden průzkum trhu, a ohledně možnosti realizovat veřejnou zakázku bylo osloveno celkem osm vnitrostátních i zahraničních dodavatelů. Jako další polehčující okolnost Úřad zohlednil skutečnost, že obviněný poskytl v průběhu celého řízení o přestupku Úřadu řádnou součinnost.
100. Úřad při stanovení výše pokuty rovněž přihlédl k ekonomické situaci obviněného a dospěl k závěru, že pokuta uložená ve výši uvedené ve výroku II napadeného rozhodnutí není způsobilá negativně ovlivnit působení obviněného, který je organizační složkou České republiky. Úřad vzal rovněž v potaz, že uložená pokuta má plnit represivní a preventivní funkci právní odpovědnosti, přičemž konstatoval, že pokuta ve výši 250 000 Kč naplňuje dostatečně obě tyto funkce (blíže viz body 194 až 197 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
101. Úřad v bodech 179 a 180 odůvodnění napadeného rozhodnutí rovněž správně uvedl, že dle § 268 odst. 2 písm. a) zákona lze za přestupek spáchaný obviněným uložit pokutu do 10 % ceny veřejné zakázky, což v posuzovaném případě odpovídá částce 1 270 496,37 Kč. K tomu v návaznosti na článek 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod dodávám, že druh a výměra sankce za přestupek dle § 268 odst. 1 písm. a) zákona se od doby, kdy obviněný přestupek spáchal, nezměnily, resp. pozdější právní úprava není v tomto ohledu pro obviněného příznivější.
102. Uvedenému postupu Úřadu, na jehož základě určil výměru pokuty, nelze nic vytknout. V návaznosti na zjištění učiněná v celém řízení o přestupku vč. části, která následovala po zrušení původního prvostupňového rozhodnutí, jsem toho názoru, že pokuta ve výši 250 000 Kč je přiměřená a odpovídá zjištěnému skutkovému stavu věci a naplní obě funkce

právní odpovědnosti. Námitku obviněného, že Úřad nedostatečně odůvodnil výši pokuty, proto shledávám nedůvodnou.

103. K námitce obviněného, že Úřad nezvýšil pokutu, přestože oproti původnímu prvostupňovému rozhodnutí dospěl k závěru, že obviněný zadal zakázku v JŘBU úmyslně, ačkoliv věděl, že společnost Profinit může dodat vyhovující řešení, uvádím, že Úřad v napadeném rozhodnutí netvrdí, že obviněný zadal zakázku v JŘBU „úmyslně“. Skutečnost, že společnost Profinit byla potenciálním dodavatelem veřejné zakázky, Úřad zohlednil již v původním prvostupňovém rozhodnutí. Už závěrečná zpráva obsahuje sdělení společnosti Profinit, že plánovaný časový fond na realizaci úlohy U1 ve výši 450 MD bude eliminovat dostatečným vývojovým týmem, aby se vše stihlo včas a celý projekt byl řádně dokončen.
104. K námitce obviněného, že jeho pochybení se mohlo pohybovat nanejvýš v oblasti blízké hranici mezi přestupkem a jednáním, které je po právu, uvádím, že nezákonným zadáním veřejné zakázky v JŘBU došlo k vyloučení hospodářské soutěže, což lze, jak už je uvedeno výše, označit za jedno z typově vůbec nejzávažnějších jednání v oblasti zadávání veřejných zakázek. Rovněž poukazuji na to, že obviněný v JŘBU zadal nadlimitní veřejnou zakázku, která by musela být – pokud by byla zadávána v některém z otevřených druhů zadávacího řízení – uveřejněna v Úředním věstníku Evropské unie, a tudíž byla potenciálně zkrácena práva dodavatelů z celé Evropské unie, což dle mého názoru závažnost přestupku obviněného ještě zvyšuje. K námitce, že Úřad k této problematice nevydal žádnou metodiku, uvádím, že se podmínkami, za nichž lze JŘBU použít, zabývá velké množství rozhodnutí Úřadu a soudů zveřejněných na příslušných internetových adresách, přičemž sám obviněný na některé z nich odkázal. Rovněž podotýkám, že není povinností Úřadu vydávat metodiku ke každému institutu v zákoně. Metodickým orgánem k zákonu je Ministerstvo pro místní rozvoj ČR a povinnost postupovat v souladu se zákonem nevyplývá z metodiky, ale zákona. Uvedené námitky obviněného tedy nejsou důvodné.
105. K uložené pokutě pro úplnost dodávám, že povinnost Úřadu týkající se detailního odůvodnění uložení pokuty konkrétnímu zadavateli má rovněž své limity, jak potvrdil i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č.j. 7 As 15/2013-56 ze dne 11. 7. 2013, deklaruji, že výše pokuty je do značné míry správním uvážením Úřadu: *„Nelze po správních orgánech očekávat přesné zdůvodnění, proč byla uložena pokuta zrovna ve výši 200 000 Kč a nikoliv například ve výši 210 000 Kč. Podstatou správního uvážení je, že s ohledem na pestrost možných situací není možné nastavit žádný univerzální vzorec pro výpočet konkrétní výše pokuty. Pokud by tomu tak bylo, zahrnul by jej bezesporu zákonodárce přímo do zákona. Z hlediska soudního přezkumu je rozhodné, že výše pokuty byla uložena v zákonném rozmezí a řádně zdůvodněna, bylo přihlédnuto ke všem zákonným hlediskům a úvahy žalované se pohybuji v mezích správního uvážení“.*

K vypořádání námitek uvedených v původním rozkladu

106. Obviněný namítá, že se Úřad nedostatečně vypořádal s připomínkami, které byly obsahem původního rozkladu. Jedná se o námitky, že Úřad při ukládání pokuty nezohlednil polehčující okolnost spočívající v tom, že obviněný Úřadu poskytl v celém průběhu řízení o přestupku řádnou součinnost, a v tom, že obviněný dosud nespáchal žádný přestupek na úseku veřejných zakázek, ačkoliv v jiných obdobných případech takové skutečnosti Úřad do své úvahy zahrnul. Úřad při ukládání pokuty rovněž nezohlednil polehčující okolnost spočívající

ve zvláštní povaze činností obviněného. Úřad v jiném obdobném případě (rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S0458/2017/VZ-09252/2018/544/MPr ze dne 26. 3. 2018) uložil pokutu v nižší výši než v šetřeném případě, a to přesto, že ve prospěch obviněného svědčí opomenuté polehčující okolnosti a žádná přitěžující okolnost, na rozdíl od uvedeného rozhodnutí Úřadu. Obviněný dále uvádí, že skutečnost, že Ministerstvo financí ČR dříve spáchalo přestupky, není relevantní, protože obviněný v době, kdy byl součástí ministerstva, stál mimo procesy týkající se jeho ostatních složek.

107. K námitce, že Úřad při ukládání pokuty nezohlednil polehčující okolnost spočívající v tom, že obviněný Úřadu poskytl v celém průběhu řízení o přestupku řádnou součinnost, uvádím, že Úřad k této skutečnosti v napadeném rozhodnutí přihlédl – viz bod 188 odůvodnění napadeného rozhodnutí.
108. K námitce, že Úřad při ukládání pokuty nezohlednil polehčující okolnost spočívající v tom, že obviněný dosud nespáchal žádný přestupek na úseku veřejných zakázek, ačkoliv v jiných obdobných případech tuto skutečnost Úřad do své úvahy zahrnul, uvádím, že Úřad námitku řádně vypořádal v bodě 192 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Relevantní je zejména to, že obviněný vznikl 1. 1. 2017 a přestupek spáchal 3. 4. 2017, kdy s vybraným dodavatelem uzavřel kupní smlouvu. Skutečnost, že obviněný nespáchal žádný přestupek v období dlouhém cca 3 měsíce, nelze zohlednit jako polehčující okolnost. Finanční analytický útvar, který byl před 1. 1. 2017 předchůdcem obviněného, byl odborem Ministerstva financí ČR, které se přestupků na úseku veřejných zakázek v minulosti již dopustilo. Z tohoto pohledu tedy přestupek specifikovaný ve výroku I napadeného rozhodnutí není prvním přestupkem obviněného.
109. Ohledně námítky, že obviněný v době, kdy byl součástí Ministerstva financí ČR, stál mimo procesy týkající se jeho ostatních složek, rovněž odkazuji na bod 192 odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde Úřad správně uvedl, že Finanční analytický útvar jakožto odbor ministerstva nebyl subjekt s právní osobností, který by se mohl dopustit přestupku. Právní předchůdce obviněného tedy v době před 1. 1. 2017 existoval jako součást Ministerstva financí ČR, které přestupky na úseku veřejných zakázek spáchalo, a proto nelze tuto skutečnost zohlednit jako polehčující okolnost. Na druhou stranu Úřad přestupky spáchané Ministerstvem financí ČR nepřičetl k tíži obviněného, když k přestupkům spáchaným Ministerstvem financí ČR nepřihlédl jako k přitěžující okolnosti ve smyslu § 40 písm. c) ZOP, podle něhož se jako k přitěžující okolnosti přihlédnou k tomu, že pachatel spáchal přestupek opakovaně.
110. K námitce obviněného, že Úřad při ukládání pokuty nezohlednil polehčující okolnost spočívající ve zvláštní povaze činností obviněného, se Úřad dostatečně vyjádřil v bodě 193 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Úřad zde zejména uvedl, že neshledal, že by povaha činností obviněného měla být jakkoliv relevantní ve vztahu k výši ukládané pokuty, a ani obviněný nijak blíže nespécifikoval, v čem je povaha jeho činností zvláštní natolik, že by měla být zohledněna při stanovení výše pokuty. K tomu dodávám, že ani já jsem neshledal důvod, proč by mělo být přihlédnuto k povaze činností obviněného jako polehčující okolnosti. Obviněný je veřejným zadavatelem dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona, a proto i on musí postupovat podle zákona č. 134/2016 Sb., přestože jeho činnost je „blízká činnosti zpravodajských služeb“. Uvedené by neplatilo, kdyby např. využil výjimku dle § 29 písm. a) nebo b) zákona, což ale nebyl případ šetřené veřejné zakázky.

111. Úřad se v bodě 198 odůvodnění napadeného rozhodnutí zabýval rovněž námitkou obviněného, podle které uložená pokuta dosahuje téměř 24 % horní hranice možné pokuty (ve skutečnosti 19,7 % horní hranice možné pokuty – pozn. předsedy Úřadu), ačkoli v jiném obdobném případě (rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S0458/2017/VZ-09252/2018/544/MPr ze dne 26. 3. 2018) uložil Úřad pokutu ve výši pouze 16 % horní hranice možné pokuty. K tomu Úřad správně uvedl, že při ukládání pokut zvažuje celou řadu zákonných kritérií, přitom v každém individuálním případě lze vyzorovat odlišné relevantní skutečnosti, které ovlivňují výši pokuty. Šetřený případ se např. týká jiného pochybení zadavatele než případ řešený ve výše uvedeném rozhodnutí Úřadu. Mimo jiné i z toho důvodu nelze výše pokuty u obou případů porovnávat. Úřad rovněž upozornil na to, že existují případy, kdy za obdobný přestupek uložil pokutu ve vztahu k maximální možné hranici pokuty vyšší než v projednávaném případě, přičemž odkázal na konkrétní rozhodnutí Úřadu, ve kterém za přestupek zadavatele, kterého se dopustil tím, že nezákonně zadal zakázku v JŘBU, uložil pokutu více než 28 % horní hranice možné pokuty. K uložené pokutě ve výši 19,7 % možné pokuty dále poznamenávám, že za situace, kdy obviněný zadal nadlimitní veřejnou zakázku, aniž by umožnil soutěž, nemůže být pokuta nižší, pokud má alespoň v minimální míře plnit preventivní funkci (s přihlédnutím k ekonomické situaci obviněného).
112. V návaznosti na uvedené je námitka, že se Úřad nedostatečně vypořádal s připomínkami uvedenými v původním rozkladu, nedůvodná.

Závěr k výroku II napadeného rozhodnutí

113. Po zvážení všech aspektů dané věci jsem dospěl k závěru, že pokuta, kterou Úřad uložil obviněnému ve výroku II napadeného rozhodnutí, byla stanovena správně a v souladu se zákonem. Výměra pokuty odpovídá významu zákonem chráněného zájmu, významu a rozsahu následku přestupku, polehčujícím okolnostem, a rovněž tomu, že má plnit dvě základní funkce právní odpovědnosti – funkci represivní a preventivní.

K výroku III napadeného rozhodnutí

114. Obviněný nepodal proti výroku III napadeného rozhodnutí rozklad. Výrok III napadeného rozhodnutí je závislý na výroku I napadeného rozhodnutí, který byl napaden rozkladem, a proto výrok III nemohl nabýt samostatně právní moci. Vzhledem k tomu a v návaznosti na § 98 odst. 1 ZOP jsem rovněž přezkoumal výrok III napadeného rozhodnutí.
115. Po posouzení výroku III napadeného rozhodnutí jsem dospěl k závěru, že Úřad správně dostal své povinnosti vyplývající z § 95 odst. 1 ZOP, § 79 odst. 5 správního řádu a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, když výrokem III napadeného rozhodnutí uložil obviněnému povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1000 Kč.

VII. Závěr

116. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem, ZOP a správním řádem, v napadeném rozhodnutí uvedl všechny právní normy, které v dané věci aplikoval a současně dostatečně odůvodnil jejich použití, odůvodnil své závěry vycházející z řádně zjištěného skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a rovněž vycházející ze smyslu a účelu uvedených právních předpisů, a vypořádal se s argumentací obviněného, a rovněž řízení o přestupku, které vydání napadeného

rozhodnutí předcházelo, je v souladu s právními předpisy, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uvedených v rozkladu obviněného, ani jiných důvodů.

117. Závěrem tedy shrnuji, že Úřad rozhodl správně a v souladu s právními předpisy, když konstatoval, že se obviněný dopustil přestupku uvedeného ve výroku I napadeného rozhodnutí, výrokem II napadeného rozhodnutí uložil obviněnému pokutu ve výši 250 000 Kč a výrokem III napadeného rozhodnutí povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Vzhledem k tomu jsem napadené rozhodnutí potvrdil a rozklad zamítl.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

Česká republika – Finanční analytický úřad, Washingtonova 1621/11, 110 00 Praha

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy